

[Jørgen Junior]

delig ekstrairndtægt i form af øgede generelle turistindtægter.

Jeg forestiller mig, at et eventuelt initiativ fra regeringen kunne gå på, at der blev givet bevilling til oprettelse af op til 3 spillekasinoner. Bevillingen kunne passende kun gives til aktieselskaber med en minimumskapital på 1 million kroner. I aktieselskabets bestyrelse kunne handelsministeriet passende kræve en repræsentant. Mindst et af kasinoerne skulle ifølge den lov, der vil være en forudsætning, blive placeret i Jylland og mindst et på Sjælland.

Der kunne af staten beregnes et engangsbevillingsgebyr på 100.000 kroner og herefter 80 pct. af kasinoernes fortjeneste som statsafgift. Som fortjeneste foreslår jeg bruttoavance ved selve spillet uden fradrag af driftsomkostninger.

Gevinsterne bør være fritaget for indkomstskat.

Efter min opfattelse er det således, at det er den tyske lovgivning på området og ikke den langt mere liberalistiske engelske, der jo har medført et utal af svært kontrollable småkasinoner, der bør skeles til.

Kasinonerne skulle naturligvis kunne drive restaurant- og hoteldrift i forbindelse med virksomheden, men herfor bør gælde de almindelige regler i øvrigt.

Jeg har en del materiale vedrørende emnet, der kan stilles ministeren til rådighed, såfremt svaret på spørgsmålet er positivt.

Besvarelse (6/4 78):

Justitsministeren (Erling Jensen):

Forbud mod hasardspil, herunder spil i spillekasinoner, findes i straffelovens §§ 203 og 204, der fastsætter straf for erhvervsmæssigt hasardspil samt foranstaltning af hasardspil på offentlige steder og i foreninger, medmindre spillet ifølge særlig bestemmelse er tilladt.

Tilladelse til oprettelse af spillekasinoner kan ikke gives administrativt, men kræver en lovændring. En sådan bør ikke gennemføres, uden at spørgsmålet er blevet overvejet yderligere og har været behandlet i straffelovrådet.

I 1971 overvejede regeringen spørgsmålet i anledning af en række ansøgninger om tilladelse til at oprette spillekasinoner. Til brug for regeringens overvejelser blev der indhentet

oplysning om de gældende regler på området i en række lande i Europa, herunder Tyskland.

Regeringen besluttede på dette grundlag, at man ikke ville stille forslag om lovændringer, der kunne gøre det muligt at oprette spillekasinoner. Dette var blandt andet begrundet i risikoen for koncentration af uheldige elementer omkring spillesteder, og at hasardspillet også ville tiltrække kriminelle elementer fra udlandet. En yderligere belastning af politiet måtte ligeledes forventes. Endelig fandt regeringen det tvivlsomt, om driften af spillekasinoner ville føre til et nævneværdigt udbytte for statskassen.

I 1975 har handelsministeriets turistudvalg anbefalet, at der skabes lovhjælp for etablering af indtil 3 spillekasinoner i Danmark. Udvalgets vurdering bygger alene på en turistmæssig og konkurrencemæssig betragtning, medens egnsudviklingsmæssige eller kriminalpolitiske hensyn ikke er medtaget i overvejelserne.

Justitsministeriet finder for så vidt, at de betænkeligheder, især af kriminalpræventiv og politimæssig karakter, man gav udtryk for i 1971, fortsat gør sig gældende. Man har imidlertid siden 1971 modtaget flere ansøgninger om tilladelse til at oprette spillekasinoner her i landet. Det er derfor hensigten på ny at drøfte spørgsmålet om oprettelse af spillekasinoner i Danmark på et møde mellem handelsministeren, ministeren for skatter og afgifter og justitsministeren i nær fremtid.

Til ministeren for offentlige arbejder (29/3 78) af:

Glensgård (FP):

»Med hvilket formål og med hvilken bevillingshjælp udleverer DSB i disse dage ved Storebæltsoverfarterne en 13 sider stor brochure til bilisterne med forsidekriften »Fremtidens bil«, og hvor mange skatteyderpenge bruger DSB på denne brochure?«
(Spn. nr. 604).

Begrundelse.

For et par år siden fik den daværende trafikminister en næse fra statsrevisorerne, fordi DSB havde udgivet en avis omkring den kollektive trafiks fremtid. Statsrevisorerne påpe-